

Nei til salg av 1881!

25. mars hadde tillitsvalgte i EI-&IT-forbundet ei markering utafor Folkets hus i Oslo. Anledningen var Arbeiderpartiets landsstyremøte. Målet var å påvirke APs ledelse til å bruke styringsretten og hindre at Telenor selger nummeropplysninga 1881. Staten eier 80 prosent av Telenor.

Alle som skulle inn fikk utdelt et hefte med informasjon. To av de aktive var hovedtillitsvalgt Hjørdis Henriksen og plasstillitsvalgt Venke Heimdal.

– *Hvordan kan 1881 reddes?*

Venke Heimdal: Ved å fortsette presset og få offentlighet om saka. Vi har fått veldig mye støtte fra fagbevegelsen, fra SV og fra lokale arbeiderpartilag.

Hjørdis Henriksen: Det er et stort støtteapparat. For eksempel har Fagforbundet og Sykepleierforbundet gjort støttevedtak rundt omkring i landet.

Heimdal: I dag leverte vi Arbeiderpartiets landsstyre 2600 underskrifter, som er blitt samla inn på fem dager. Det viser noe av engasjementet i saka! Vi har ellers holdt på i fire måneder og vært i pressa hele tida.

Mange av dem som stod utafor, forsøkte å få landsstyret over på sin side:

- Vi har forventninger til dere! Det er fagbevegelsen som har kjempa dere fram!
- Vi venter på gode vedtak!
- Telenor er skapt av hele samfunnet!
- Husk at dere skulle styrke det offentlige eierskapet!

Så gikk den ene etter den andre inn: Bjarne Håkon Hanssen, Sylvia Brustad, Hill-Marta Solberg,

Venke Heimdal og Hjørdis Henriksen. Foto: akp.no

Jens Stoltenberg og mange flere. Noen i sorte biler med sotete vinduer eller i blanke drosjer, noen til fots. Pene var de alle sammen.

Da kom det fra en mann på gata: – Det er ikke mange av dem som handler på Cubus!

Det kom ikke opp noe forslag eller vedtak på APs landsstyremøte. Så kampen fortsetter.

Send støtteerklæringer til de ansatte i 1881: firmapost@elogit.no, se www.elogit.no.

Støtt det palestinske folket

Det har vært valg i Palestina. Ingen har hatt noe å utsette på gjennomføringa. Folket talte: Hamas skal danne regjering.

USA og EU mener folket har valgt feil. Derfor skal de tvinges til å ha en annen mening. Våpenet er tvang til nød. Palestina er okkupert av Israel og er frarøvet det meste som skal til for å overleve. Pengestøtte utenfra er helt nødvendig. Den støtta har nå USA og EU stansa. Den norske utenriksministeren Jonas Gahr Støre, husket til evig tid for sitt logrende brev til «dear Condi», løper etter for å stanse også Norges hjelp. Han var litt for rask. SV og Palestina-vennene i AP protesterer.

Vi får se. Norske regjeringer er ekstremt gode til å legge seg langflate for USA og Israel. Hvis ikke befolkninga skaper et enda større press den andre veien. Palestina har mange venner i Norge. Vis det! Bli medlem av Palestinakomiteen!

www.palestinakomiteen.no

Norge ut av Afghanistan og Irak!

LEDER

Jorun Gulbrandsen

Nei og nei, så slemme arbeiderne er!

Mediene samarbeider med arbeidskjøperne (arbeids-«giverne» som vi har lært å si) for å få arbeiderne til å framstå som slemme. Da direktøren for Continental/Theatercafeen ikke ville betale kokkene sine nok lønn, ville hun ta 1/3 av servitørens tips – og gi til kokkene. Vi så kjendiser bli intervjuet på vei inn i kafeen – jo, de ville gjerne dele med kokkene. Men det var da ikke *de* som skulle dele? Det var de slemme servitørene. De ville *ikke* dele.

Da lærerne hadde en tre timers politisk streik mot KS fordi KS vil at færre lærere skal jobbe lenger, fant nyhetene ei mor som måtte hente barna tidligere den dagen, og hun var fortørna, hun hadde ikke fått god tid til å forberede seg på det.

Flygere, flyvertinner og flyverter er nok de aller slemmeste. I nyhetssendingene så vi hvordan streikende kabinansatte gjorde at barn hadde det kjedelig, svette voksne svetta, og en skoleklasse måtte kjøre gråtende hjem igjen fordi turen ikke ble noe av. Onde ansatte.

Har ikke journalister noe de skulle ha sagt mot redaktørene? Eller har de glemt at de sjøl er lønnsarbeidere? De fleste som går på kafe, henter barn på skolen eller reiser med fly i påska, er også vanlige lønnsarbeidere. De burde takke dem som slåss for at barna ikke må gå på skole i stadig større grupper med stadig færre lærere. De burde se konsekvensen for deres eget arbeidsliv, når direktøren kan ta penger ut av lomma fra ei gruppe ansatte for å gi til ei annen gruppe. De burde rose de kabinansatte som slåss for at alle skal ha samme avtaler. De slåss også for *deg*!

Motstanden lever i beste velgående. I Frankrike er myndighetene drevet til retrett når det gjelder arbeidsloven. I Tyskland stanser arbeiderne i offentlig sektor en svær forlengelse av arbeidsdagen. I Norge gav Kabinpersonalets streik seier på helt sentrale punkter, og streiken til bygningsarbeiderne førte til en sentral avtale for tømrere.

Nå står tre store oppgaver for døra: Kamp mot sosial dumping, kamp for AFP slik at den eksisterer også etter 2010, og kamp mot salg av 1881.

Så får vi se hvor mediene og journalistene vil befinne seg.

– Det viktigste er fagorganisering

Stadig avsløres nye eksempler på hvordan utenlandske arbeidere blir innleid til norske arbeidsplasser med svært dårlige lønns- og arbeidsvilkår. Fagforeningene strever med å få reelt innsyn i det som skjer. akp.no har spurt Dag Thoresen, nestleder i Heismontørens fagforening, om hva som er bra tiltak mot sosial dumping.

Jorun Gulbrandsen

– I Fellesforbundets avtale med arbeidsgiverne heter det bl.a: «Bedriftens ledelse skal på forlangende godtgjøre overfor de tillitsvalgte at innleid arbeidskraft og underleverandører har ordnete lønns- og arbeidsvilkår.» Da er det blitt innsynsrett?

– Reelt innsyn krever at du får se timelister og lønnslipper. Men det får vi ikke. Bedriften skal bare gjøre sannsynlig at det den sier er riktig. Men det er en kjent sak at firmaer som leier ut arbeidskraft kan operere med tre ulike opplysninger. Den polske arbeideren kan få 50 kroner timen reelt, til polske myndigheter blir det opplyst 14 kroner, mens myndighetene i Norge (og tillitsvalgte ved bedriften) får vite at lønna er 126 kroner timen.

Timelister er også viktig, ikke bare lønnslisten. For hvor mange timers arbeid skjuler det seg bak en tilsynelatende god lønnsutbetaling?

– Hvordan får fagforeninga greie på fakta?

– Du må bli kjent med arbeiderne. Ikke ved å komme som et fagforeningspoliti. Hvis folka har fått beskjed om å ikke snakke i tillegg, må du slite litt. Men utgangspunktet er at du må bli kjent med dem på en ålreit måte, så de får tillit til deg og fagforeninga.

– Tjenestedirektivet til EU, hvordan vil det virke inn?

– Målet med tjenestedirektivet er å gjøre det lettere å drive med sosial dumping. Loven om allmenngjøring vil bli satt under press, vi kan bli nødt til å forsvare den. Et norsk

Foto: akp.no

veto mot tjenestedirektivet er veldig viktig.

EØS-avtalen ødela

– Før EØS-avtalen ble Utlendingsforskriften brukt. Den sa at hvis du var utlending og ikke spesialist, så hadde du krav på tarifflønn. Så kom EØS-avtalen. En overgangsregel sier at du fortsatt skal ha tarifflønn hvis du er én person som kommer for deg sjøl. Men når det gjelder import av grupper med arbeidere, gjelder ikke lenger regelen om at du skal ha tarifflønn. En viktig grunn for EUs utvidelse østover var jo å få tak i billig arbeidskraft. EØS-avtalen har ført til press på norske lønns- og arbeidsforhold.

– En får inntrykk av at sosial dumping bare skjer på mannsdominerte arbeidsplasser som verft og byggebransjen.

– Det skjer også i kvinne-dominerte yrker. Hos kabinpersonalet på flyene, i hotell- og restaurantbransjen, på mange områder innafor tjenestesektoren. Der er det mange små arbeidsplasser. Mange er ikke fagorganisert. Kanskje det ville være lurt å allmenngjøre tariffen på et område, slik at alle får samme lønn. Det vil antakelig bety høyere lønn for mange – også de norske.

Fagorganisering

– Et motargument mot allmenngjøring av tariffavtaler er at folk ikke trenger å være fagorganisert.

– Det er en vurdering hver enkelt fagforening må gjøre. Jeg tror det er bedre at fagforeninga tar tak i dette. Det er når den gjør noe aktivt for å bedre forholda, at den får tilslutning. Vår fagforening streika i fem måneder mot sosial dumping for to år sia, og vi mener også at allmenngjøring av tariffavtaler kan være et godt virkemiddel. Vi har ikke svekka tilslutninga til fagforeninga på grunn av dette. Fagforeningene må engasjere seg i kampen mot sosial dumping for å beholde medlemmene sine, og de må rekruttere de utenlandske arbeiderne. Dessuten er det ikke hele tariffavtalen som blir allmenngjort, så de fagorganiserte har flere goder enn de uorganiserte.

Organiser alle

– Hva skjer der det er så mange innleide, at de organiserte blir i mindretall?

– Dersom de organiserte er i mindretall, vil det bli vanskelig å kreve at akkorder og tariff følger, og ved streik vil flertallet jobbe videre. Dermes svekkes alles rettigheter og ingen kan presse lønn og arbeidsforhold oppover. Det blir et hardt press på de organiserte for å få ned prisen på arbeidskrafta. Dette viser at innleie kan være et effektivt middel til å få fagforeninger og avtaler til å fordufte. Derfor er loven om allmenngjøring viktig.

Dessuten må fagforeningene få med de utenlandske arbeiderne som medlemmer! Det burde være mulig med ei korttidsorganisering med billigere kontingent. Billigere fordi en ikke får langsiktige ting som forsikringsavtaler. Da ville det være lettere å hjelpe dem. Det er ikke mulig nå, det er alt eller ingenting.

Hvis utenlandske arbeidere jobber sammen med norske, kan de kreve samme lønn med henvisning til arbeidsmiljøloven. Det er en antidiskrimineringsregel. Men uten ei fagforening i ryggen er dette vanskeligere.

Dømpuske?

Dag Thoresen legger til: – Det heter ikke dømpuske! Og det heter ikke «det er en dømp i veien». Og du blir ikke dømpa av kjæresten. Det heter dumpuske, uttalt med o, og dump i veien, også uttalt med o, og du blir dumpa med o. Sosial dumping uttales med o. Dumping er et norsk ord!

Tiltak

– Hvis du skal summere opp de viktigste tiltaka?

– Bli kjent med de innleide arbeiderne, tilby organisering.

– Med gode innleieavtaler som minst sikrer arbeiderne norske lønns- og arbeidsvilkår, så kan fagforeninga følge opp.

– Allmenngjøring av tariffavtaler på flere områder.

– Krev norsk veto mot EUs tjenestedirektiv.

– Si opp EØS-avtalen.

FAKTA TARIFFAVTALER

Tariff betyr pris. En tariffavtale er en avtale om minimumsprisen på arbeidskrafta, dvs lønn og andre goder, og gjelder for alle organiserte. Den hindrer arbeiderne i å konkurrere med hverandre om å få arbeid ved å tilby arbeidskrafta si til en lavere pris.

Allmenngjøring av tariffavtaler

Om en tariffavtale skal allmenngjøres, vedtas av tariffnemnda. Et krav er at det er sannsynliggjort at det foregår sosial dumping i bransjen. I dag er det bare tre slike allmenngjorte avtaler: Bygg og anlegg i Oslofjordområdet, bygg og anlegg på Vestlandet og en del petroleumsvirksomheter på land. NHO er mot loven om allmenngjøring.

Eksempel: Fra forskrift om allmenngjøring av tariffavtaler for byggeplasser i Osloregionen.

Forskriften gjelder for faglærte og ufaglærte arbeidstakere på byggeplasser som utfører:

- bygningsarbeid i fylkene Oslo, Akershus, Østfold, Buskerud og Vestfold.
- installasjon, vedlikehold og reparasjoner på elektro- og automatiseringsanlegg i fylkene Oslo og Akershus.

Arbeidstakere som utfører bygningsarbeid skal minst ha en lønn per time på 132,25 kr for faglærte, 123 kr for ufaglærte med minst ett års praksis som bygningsarbeider og 118 kr for ufaglærte.

(Tallene gjelder hvis tariffavtalen som de har forhandla om nå, blir vedtatt.)

Offentlig sektor: Våg å kjempe!

Tormod Jarsve, leder for Fagforbundet i Akershus, vil at forbundet skal kreve det LO-ledelsen lova på LO-kongressen, – ei varig sikring av AFP. Da må forhandlingsledelsen kreve et annet brev enn det Jens Stoltenberg nylig sendte LO og NHO.

Johan Petter Andresen

– Brevet fra Stoltenberg om AFP som ble anbefalt av forhandlingsledelsen i Fellesforbundet, holder ikke. Det varsler ikke ei videreføring av AFP, den varsler ordningas død. AFP skal slaktes i 2010.

– Jeg oppfordrer folk til å lese brevet. Der står det for eksempel: «Samtidig må en tilpasset AFP-modell understøtte de målene som er satt for et nytt pensjonssystem, bl.a. slik at samlet årlig pensjon fra folketrygden og andre ordninger øker ved å fortsette i arbeid etter fylte 62 år.» Når dette innføres fra 2010, vil det innebære det motsatte av dagens AFP, der man ikke blir straffa for å gå av tidlig. Dette kan vi bare ikke godta.

– Står og faller tariffoppgjøret på AFP?

– Det er flere kampsaker. Det har vært en brei demokratisk bevegelse i forbundet, og det er liten tvil om at ved siden av AFP er lønn og arbeidstid de mest sentrale sakene. Forbundet har blant annet krevd ei minstelønn på 260 000 kroner for arbeidere i full stilling med full opptjening etter gjeldende ansiennitetsbestemmelser (vanligvis 10 års ansiennitet). Et annet krav er innføring av ei garantiordning for lavtlønte med full opptjening, som sikrer ei lønn tilsvarende 85 prosent av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn.

– På Verkstedoverenskomsten har Fellesforbundet anbefalt 1,50 for dem uten lokal forhandlingsrett. Er det omtrent der du tror smertegrensen går for dere?

– 3000 kroner mer i året er alt for lite. Medlemmene forventer atskillig mer. Fagforbundet er et kvinnerikt forbund med mange lavtlønte. De siste åra har lønnsforskjellene mellom kvinner og menn økt, og kommunalt ansatte har en tendens til å bli hengende etter industriarbeiderne i privat sektor.

– Så hva er løsninga?

– Forbundet stiller nå krav om lavtlønnsgaranti slik jeg nevnte i sted. Dette er svært rimelige krav. Jeg mener, har man ikke krav på at lønna i ei heltidsstilling er såpass høy at det går an å leve av den? 260 000 for en arbeider med full ansiennitet er ikke til å bli feit av.

– Hva er viktigst på arbeidstid?

Tormod Jarsve. Foto: Akershus RV

– For det første at motparten skriver under på at de vil samarbeide om forsøksordninger med sekstimersdagen. Det andre spørsmålet er likestilling av helkontinuerlig skift og tredelt turnus. Altså at turnus- og skiftarbeidere skal behandles likt.

– Men tror du forbundsledelsen vil våge å sette makt bak krava?

– Det får vi se. Det som i hvert fall er sikkert, er at medlemmene er konsoliderte og klare for en kamp.

– Men når leda forbundsledelsen medlemmene ut i en kamp sist?

– Det begynner å bli en stund siden, jeg greier faktisk ikke å huske når det var. Men det er positiv stemning blant medlemmene. Nå må vi våge å kjempe og våge å vinne!

Lærerne forsvarer skolen

Lærerne gikk raskt til politisk streik da Kommunenes sentralforbund (KS) viste hva målet er: Å øke lærernes arbeidstid.

Lærernes arbeidstid er delt: En del undervisning, en del samarbeid med andre og en del egne forberedelser. KS vil at tida til undervisning skal økes, men klarer samtidig å påstå at den totale arbeidstida ikke blir endra.

Administrerende direktør i KS, Olav Ulleren: «Jeg kan garantere at lærerne får ikke mer arbeid – de får ikke flere arbeidstimer, vi har full respekt for at et årsverk inneholder så og så mange timer, men innenfor de årsverka ønsker vi å få mest mulig undervisning, det er riktig, men vi har full respekt for at læreryrket krever både forberedelser og retting.»

Dette er jo bare bløff. Flere undervisningstimer betyr ikke bare økning i den delen av arbeidet, men det fører sjølsagt også med seg mer samarbeid og mer for- og etterarbeid. Sannheten er at KS vil utvide lærernes arbeidstid for samme lønn. Det blir færre lærere av slikt.

Utdanningsforbundet oppsummerer hva KS vil:

- Lærerne skal undervise mer.
 - Lærerne skal være mer til stede på skolen.
 - Lærerne skal ha lengre skoleår.
- Derfor gikk 80 000 lærere til demonstrasjonsstreik.

En trenger ikke ha lært mye regning for å forstå at hvis lærerne skal undervise mer, men ikke ha lengre arbeidstid, så blir det mindre tid til forberedelser. KS vil altså ha dårligere undervisning. Det gjør visst ikke KS noe, så lenge det blir færre lærere på lønnslista.

Men lærerne er kampvillige.

Forsvar AFP mot nedlegging

31. mars, under tarifforhandlingene, sendte Jens Stoltenberg et brev til LO og NHO der han sa at AFP-ordninga i sin nåværende form skal avvikles i 2010. Men LO-kongressen i mai 2005 var utveddydig: AFP-ordninga må ligge fast.

Jorun Gulbrandsen

Motstanderne av pensjonsreformen sa hele tida: Si nei! Stem mot! Reformen vil knuse AFP-ordninga. Ganske enkelt fordi målet med reformen er at folk skal jobbe lenger og få mindre i pensjon. Svart på hvitt står det i pensjonsforliket at det skal lønne seg å jobbe lenger, og at de som går av tidligere, må ta den økonomiske belastninga for det.

Flertallet på LO-kongressen stemte ja til reformen, men sa: «Det er en absolutt forutsetning at AFP opprettholdes. ... En heving av normal pensjonsalder må innebære at AFP-perioden for-

lenges tilsvarende.» Arbeiderpartiets ledelse gjorde en innsats for at folk skulle tro at AFP var sikra med dem ved roret.

Men det var aldri meninga. Allerede i oktober i fjor varsla Kjell Børndalen, leder i Fellesforbundet og sentralstyremedlem i Arbeiderpartiet, at AFP ikke lenger kan gjelde alle, ettersom pensjonsalderen da vil bli senka, noe han er mot. Han er jo for pensjonsreformen. Han sa at tidligpensjonen kan bli en del av folketrygdas alderspensjoner. Oversatt betyr dette en behovsprøvd tidligpensjon, som du søker om gjennom trykkesystemet og som er økonomisk dårligere. Dette er også varsla i pensjonsforliket. Og i erklæringa fra Soria Moria er AFP ikke nevnt med et ord.

Den endelige utforminga av førtidspensjonen kommer til å skje i 2007. Dermed er det ved årets tariffoppgjør at en kan få løfter, slik at AFP sikres i det pensjonsforliket som da kommer.

På Trondheimskonferansen i år, der 450 fagorganiserte var samla, sa Arne Byrkjeflot, LO-leder i Trondheim, at

kravet må være: AFP-ordninga videreføres fra fylte 62 år til pensjonsalder oppnås, også om denne økes. Den pensjonen som gis ved oppnådd pensjonsalder, skal være den samme som en ville hatt om en fortsatte i full jobb. Regjeringa må garantere dette ved tariffoppgjøret i 2006.

I stedet kom altså et brev om at AFP skal avvikles slik den er i dag, det skal lages ei ny ordning som «bygger på AFP», men som skal tilpasses pensjonsreformens mål: «Regjeringen forutsetter at prosessen med å komme fram til en tilpasning av AFP-ordninga må være sluttført så tidlig at arbeidstakerne i rimelig tid kan forberede seg på et tilpasset system, og slik at det er tid til lovmessige og systemmessige tilpasninger før ny folketrygd innføres i 2010.»

Fellesforbundet og NHO tok disse formuleringene inn i sin protokoll i tarifforhandlingene, og legger til: «Dette tilsier at partene bør drøfte de praktiske tilpasninger i 2008.» Og så anbefalte flertallet resultatet. Her oppgis AFP uten kamp!

Det må reises en sterk bevegelse for å forsvare AFP slik den er i dag. Ellers vil den forsvinne. Det vil ikke lenger bli mulig å forlate arbeidslivet stående – uten å bli mye fattigere.

Avtalefesta pensjon (AFP) betyr at du kan gå av med pensjon når du er 62 år, uten å tape på det som pensjonist, hvis du mener du er for sliten til å fortsette. De fleste ønsker og klarer å fortsette; det er bare 34 000 AFP-pensjonister. AFP er et spleiselag, en avtale som kan sies opp, mellom arbeidstakerne (som har redusert sine lønnskrav), arbeidsgiverne og staten. Statens viktigste bidrag er at folk får opptjene pensjonspoeng fra 62 til 67 år, som AFP-pensjonister. De taper altså ingenting. En kan være utslitt uten samtidig å bli mye fattigere.

Brevet fra Jens Stoltenberg 31. mars 2006: Se www.lo.no. Trykk «Tariff 2006». Brevet er synlig til høyre.

Foto: SAS Braathens

Kabinansatte i SAS Braathens Streik nytter!

Flyvertinnene og -vertene i Norsk Kabinforening gjennomførte en vellykka streik rett før påske. SAS-ledelsens ønske om å drive fortsatt rovdrift på ansatte, som er blitt tynt lenge, ble møtt med motstand.

SAS Braathens-sjef Petter Jansen gikk ut i mediene og løy om kabinansattes lønn. 400 000 kroner, sa han. Hans egen lønn er 2,6 millioner. I fjor fikk han en bonus på 600 000 kroner. Hvem sørget for den? De var vel med på det, flyvertinnene som gikk ned 10 prosent i lønn for to år sia? Samtidig som de økte arbeidstida med 30 prosent?

Kabinpersonalet i tidligere SAS gikk ut med fakta: SAS betaler ikke ekstra for verken nattarbeid, søndag, skiftarbeid, arbeid på bevegelige helligdager eller arbeid 17. mai og 1. mai.

Arbeidstakerne får også bare betalt overtid etter 45 timers arbeid i en femdagers periode.

En kabinansatt med 2 års ansiennitet har 19 341 kroner i måneden. Etter

10 år er månedslønna 23 234 kroner. 27 896 kroner etter 19 år.

Norsk kabinforening ville ha den normale arbeidsdagen ned til 10 timer og 30 minutter. De ville opprettholde ordninga med ei helg fri i måneden. De ville ha maks 42 timers uke, med overtidsbetaling ut over dette. – Og fritidsbestemmelser for alle i SAS Braathens.

Hovedkrava var «likeverd, lik lønn for likt arbeid for alle kabinansatte i SAS Braathens og en felles avtale for alle kabinansatte i selskapet».

Etter streiken lød det i ei pressemelding fra Norsk Kabinforening: «Vi har fått fullt gjennomslag for vårt kjønnsnøytrale likestillingskrav mellom alle grupper av flygende personell, spesielt forholdet mellom arbeidstid og fritid!» Det er nok mye mer å slåss for. Og Norsk kabinforening viser at de kan.

Det er ikke morsomt å være flypassasjer og ikke få reist når en har planlagt. Men rett kritikken mot den arbeiderfiendtlige og konfliktsøkende ledelsen. De kabinansatte slåss for lønns- og arbeidsforhold som de fleste andre har.

Streik i Tyskland

Kvinnene kjempa og vant

Etter at offentlig ansatte hadde streika i to måneder, måtte myndighetene i Baden-Württemberg gi opp.

Arbeidskjøperne ville i utgangspunktet forlenge arbeidsuka fra 38,5 timer til 40. Uten lønnskompensasjon. Nylig måtte de gi seg. Resultat: 39 timer.

Arbeiderne vant ikke alt. Arbeidskjøperne har makta. Men makta fikk det langt fra som de ville. Streiken oppsummeres derfor som en stor seier for de ansatte innen barnehage, renovasjon, sjukehus og eldreomsorg, de fleste kvinner.

Dette er den lengste streiken innafor offentlig tjenesteyting noensinne. Oppslutninga om streiken har vært svært stor, utholdenheten også. De ansatte regna ut at myndighetenes krav om 40 timers uke ville øke antall arbeidsløse i Tyskland med 250 000 mennesker.

Splitte

Myndighetene gjør alvorlige forsøk på å splitte arbeiderne. I Hamburg endte det med en avtale der arbeidstida varierer ut fra hvor mye du tjener, hvor gammel du er og hvor gamle barna dine er.

Noen har 39 timers uke, noen 39,5 og noen 40.

Det er ikke tvil om at borgerskapet forsøker seg med desperate tiltak for å øke konkurransevnen, les profitten. De sier opp tariffavtaler, forsøker å tvinge gjennom noen som er dårligere og sørger for at det blir tusenvis av nye arbeidsløse.

Det er heller ikke tvil om at det finnes en arbeiderklasse som er villig til å slåss. Tyskland har fått seg nye titusener kvinner med kamperfaring.

Solidaritetsaksjon for oppsagte Kvinnene ved Grilstad kjemper videre!

Elisabeth Grønnesby og Anita Berdahl ved Grilstad fabrikker venter fortsatt på beskjed om dato for når saka deres kommer opp for arbeidsretten. NNN har stevna Grilstad fabrikker for usaklig oppsigelse. Saka er nå utsatt fra mars til juni.

1. august 2005 ble den lokale arbeidsavtalen om akkordlønn opphevet på grunn av en ordinær arbeidstvist mellom bedriften og 100 organiserte i Norsk nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund, NNN. Det innebar at tempoet var redusert, og de ansatte gikk glipp av akkordlønn på om lag 35 kroner timen.

Kvinnene ble etter dette avskjedit fra Grilstad fabrikker i Trondheim fordi de ifølge ledelsen bidro til å for-

sure og forverre arbeidsmiljøet og ved å ikke være «leveringsdyktige» ...

John P. Denstad, sekretær i LO Trondheim, sier at det er svært uheldig at rettsaken blir utsatt så lenge. Det er en voldsom tilleggsbelastning for de to kvinnene. Advokaten begjærer at avskjedigelsene kjennes ugyldige, at Grønnesby og Berdahl får jobbene sine tilbake, og at de tilkjennes erstatning på inntil 250 000 kr hver.

Kvinnene har på toppen av det hele havnet mellom to stoler i trygdesystemet, og de har ikke rett på trygdepenge. Dette på grunn av oppsigelsen. Berdahl, som er enslig forsørger, lever av dagpenger. Kronerulling, startet av fagbevegelsen, fortsetter.

Støtte kan sendes til LO i Trondheim, postboks 846 Sentrum, 7409 Trondheim, kontonummer 4200 41 27360. Merk sendingen med «Avskjedigete Grilstad».

Tariffoppgjøret

Tømrerne vil stemme nei

De tre foreningene Tømmer- og byggfagforeningen, Byggfag Drammen-Bærum og Oslo Bygningsarbeiderforening anbefaler medlemmene sine å stemme nei til det anbefalte forslaget fra Fellesforbundet. De er ikke fornøyd med hva som ble oppnådd når det gjelder tiltak mot sosial dumping, de vil ha ei minstelønn på 85 prosent av gjennomsnittet for bransjen, og de vil ha en bedre tømmer tariff. Fagforbundet SAFE oppfordrer også sine medlemmer til å stemme nei.

Avstemningene pågår mens akp.no er i produksjon.

Theatercaféen

Direktør stjeler servitørers lønn

Hotell- og restauranteier Elisabeth Brochmann ønsker å bruke tips-penger fra servitørene for å forhøye lønna til kokkene. Hun ønsker å rekruttere flere og beholde dem hun har, men vil ikke betale for det sjøl.

For et år sia påla direktøren servitørene å dele tipsen slik: For hver hundrelapp skulle de gi 35 kroner til kokkene. Hvert eneste år tjener restauranten 70–80 millioner kroner og går med stort overskudd (*Dagens Næringsliv* 21. desember 2005).

Hotell- og restaurantarbeiderforbundet gikk til rettsak, men tapte i tingretten 9. mars i år. Tingretten tok standpunkt til det som har vært konflikten: Hvem har styringsretten over servitørenes tips? Tingretten sa: Det er direktøren. Og påla så forbundet å betale 250 000 kroner i saksomkostninger. Hotell- og restaurantarbeiderforbundet har sjølsagt anka dommen.

NYTT NUMMER AV RØDT!

Stort nummer med blant annet disse artiklene:

- Jon Børge Hansen: Om å være realister
- Arne Byrkjeflot: Vår nye regjering
- Eli Aaby, Magnhild Folkvord, Siri Jensen, Turid Kjernlie og Maren Rismyhr: Sekstimersdagen: Forsøk – det er fali', det!
- Martin Kolberg: Rød-grønt samarbeid – en varig allianse for velferdsstaten
- Randi Reese: Bruk verktøykassa!
- Torstein Dahle: Revolusjonært parlamentarisk arbeid
- Al-'Intiqad intervjuer Jan Myrdal om krig, frihet og tro

Tilbud: 150 kroner året – eller gratis prøveeksemplar?
roedt@online.no
Kontonummer: 6276.05.28108

Frankrike

Seier mot arbeidslov – foreløpig?

Mandag 10. april sa president Jacques Chirac nei til statsminister Villepins forslag til ny arbeidslov i Frankrike. I mange uker har studenter og arbeidere demonstrert i gatene.

28. februar vedtok det franske senatet en lov om førstegangs arbeidskontrakter (*Le contrat première embauche - CPE*). Loven omfatter alle under 26 år og innebærer at ved førstegangs ansettelse er prøvetida to år (i motsetning til dagens fire uker), og at man kan sies opp uten varsel og uten saklig grunn i denne perioden.

Demonstrasjonene i Frankrike har vært svært omfattende. Millioner av

mennesker har deltatt. Villepin ble så upopulær at Chirac fant det best å ikke stå på hans side.

Studentene og arbeiderne har skapt et enormt press. Det har altså virka. Men det er likevel ikke sikkert at CPE er død. Den kan gjenoppstå i modifisert form. Eller den kan bli vedtatt i parlamentet på nytt, for eksempel i midten av juli. Det er rett før fellesferien, og det vil bli vanskelig å mobilisere til demonstrasjoner. Kontroversielle lover er tidligere blitt vedtatt på det tidspunktet.

EU presser på i bakgrunnen. Den generelle politikken er dereguleringer over hele fjøla.

Demonstrant fra Klovner mot CPE. Foto: Indymedia

Oljeboring i nord

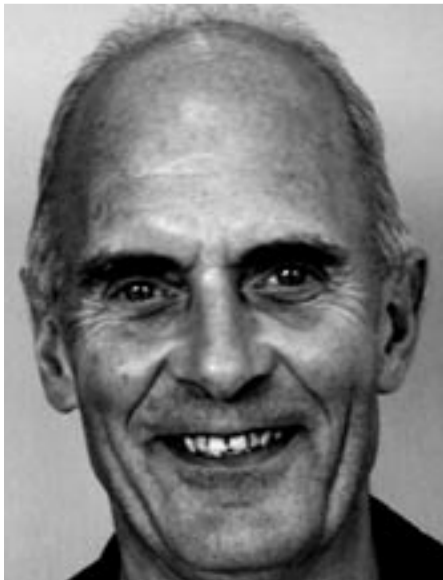
Petroleum, kapital, arbeid og samfunn

Olje- og gassutvinning gir konserna enorme fortener – også dei norske: Statoil og Hydro. Knappt nokon sektor innafor verdsøkonomien – om vi ser bort frå narkotika og sexhandel – har større avkastning på investert kapital. Derfor blir pisk og gulrot, militær-makt, diplomati og korrupsjon brukt for å sikre oljekapitalen armslag. Mot denne bakgrunnen må vi sjå den store interessa for «nordområdepolitikk».

Einar Jetne

I fjor stod norsk olje- og gassutvinning for 20 prosent av bruttonasjonalproduktet (BNP) og halve eksporten, men berre 0,7 prosent av sysselsettinga. Berre Saudi-Arabia og Russland eksporterte meir olje enn Noreg. «Vi» eksporterte like mykje olje som Kina importerte!

Inntektene frå denne gigantiske verksemda vart lite brukt her til lands. Overskota vart investert i multinasjonale selskap innafor våpenindustri,

Einar Jetne, RV-representant i Nordland fylkesting

Natur og Ungdom demonstrerer utanfor Arbeidarpartiet sitt landsstyremøte. Foto: akp.no

kjemisk industri, tobakksindustri osv. Overskotet på den nasjonale handelsbalansen (eksport minus import) var på omtrent 300 milliardar kroner – eller 17 prosent av BNP.

Nesten alle klimaforskarar er einige om at planeten vår opplever store menneskeskapte klimaendringar – og temperaturhevinga (og smeltinga av isbreddar) er nært knytt til CO₂-utslepp frå brenning av olje, gass og kol. Viss ikkje New Orleans-katastrofane skal auke i tal dei næraste åra, må CO₂-utsleppa bli svært mykje redusert. Om 20 år vil olje som energikjelde berre bli seld på mørkeraud resept!

Ikkje mange arbeidsplassar

Petroleumsutvinning kjem aldri til å gje mange arbeidsplassar i nord! Nasjonalt sysselsett utvinning av olje og gass vel 16 000 årsverk, og den indirekte sysselsettinga er nesten like lita. Nasjonalt reknar ein med at denne sysselsettinga no har nådd toppen – og dei fleste av arbeidsplassane blir liggande der dei ligg – i sør! I nord kjem olje- og gassutvinning aldri til å gje arbeid til like mange som fiske, og som i fiske vil dei fleste «heldige» vere menn!

Vareproduserande næringar (indus-

tri, bergverk, landbruk og fiske) sysselsett berre rundt 15 prosent av dei yrkesaktive her til lands – og prosentdelen minkar. Om få år vil 10 prosent innafor effektive vareproduserande næringar produsere meir enn nok av dei varene som vi treng. Folk arbeider, og vil i aukande grad arbeide, innafor tenesteytande næringar. Ikkje minst vil dette gjelde helse- og sosialsektoren, undervisning og forskning, reiseliv og kultur!

Folket vil tape

Frå 2000 til 2004 vaks talet på sysselsette nasjonalt innafor ein utvida olje- og gassektor (ikkje berre direkte, men også indirekte i service til sektoren) med vel 4000 årsverk. I den same perioden vaks talet på årsverk innafor helse- og sosialsektoren med 40 000! (Og også her er «marknaden» både nasjonal og internasjonal.)

Kven sponsar dei som vil ha oss til å tru at framtida for folk (sysselsettinga og busetting) i nord ligg innafor petroleumssektoren? Klarer dei spreie oljeviruset, vil folket i nord tape, men oljekapitalen vil yngle som aldri før så lenge planeten tåler global oppvarming og nye miljøkatastrofar.

Kapitalen lokker og lurer

Hvem er ansvarlig for den massive avfolkinga av Finnmark? Er det ikke storkapitalen som har diktert fiskeripolitikken slik at små kystfiskere forsvinner og internasjonalt baserte trålerselskap blir rådende?

Johan Petter Andresen

Er det ikke storkapitalens ønske om fritt marked som har ført Norge inn i EØS-avtalen og alle de hindringene dette gir for å kunne føre en nasjonal distriktpolitikk? Er det ikke storkapitalens overfiske som har skapt ubalanse i fiskeressursene og som ødelegger havbunnen? Er det ikke det frie markedet som storkapitalen vil ha, som gjør det lønnsomt for kapitalistene at fisken fiskes opp utafor Norge, sendes til Kina og så selges i Europa og USA?

Storkapitalen

Det er storkapitalen som har bestemt avfolkinga av Nord-Norge. Nå vil den utnytte petroleumforekomstene. Det lokkes med noen få arbeidsplasser og inntekter til noen kommuner. Naturligvis er vanlige folk glade for mulighetene, ofre som de er for kapitalens utarming av bygdene. Men til hvilken pris? På sikt er fisken det viktigste i havet, atskillig viktigere enn olja. Om 50 år er olja tatt opp, og da skal Nord-Norge leve videre. Da vil man være avhengig av fornybare ressurser. Da er fisken i havet, vindkraft og bølgekraft blant det som varer «evig». I dag sier ansvarlige miljøvernere at man tar for stor risiko når man kjører i gang petroleumsutvinning i nord slik det legges opp til. Den sjansen bør ikke Nord-Norges befolkning ta.

Følg med på
AKPs nettsider:

www.akp.no

Etter valget av Hamas

Støtt palestinerne friggjøringskamp

Torsdag 23. mars, foran 1500 jublende tilskuere, sa den nye palestinske kulturministeren fra Hamas at «vi anerkjenner ikke og vil ikke anerkjenne Israel». Valget av Hamas oppleves av mange arabere tydelig som at folkemeningen for en gangs skyld har brutt med ensartetheten i den arabiske verden, dominert som den er av pro-vestlige kongedømmer og «monarkiske» republikker.

Lars Akerhaug

18. mars ble den nye regjeringen offentliggjort. Regjeringsprogrammet er fortsatt motstand mot Israel og et oppgjør med korrupsjonen i de palestinske selvstyremrådene.

Mange fester nå lit til at den nye regjeringen klarer både å hamle opp med korrupsjonen og vanstyret til de palestinske selvstyremyndighetene, styrke motstandskampen mot Israel og reversere det mange muslimer oppfatter som en «vestliggjøring» og underkastning for ikke-islamisk kultur. Andre derimot frykter for en islamisering av samfunnet, der kvinner og liberale vil miste friheter.

Hamas har støtte

Den nye regjeringen består bare av medlemmer fra Hamas og uavhengige «teknokrater». Men at regjeringen ikke

Hamas er nå det største partiet i Palestina. Den islamske valgseieren er et uttrykk for at palestinerne ønsker slutt på korrupsjonen og fortsatt motstand mot Israel.

har medlemmer fra andre partier, betyr ikke at den står alene. Hussein Abou Eiada fra Jihad (Islamisk hellig krig) i Gaza sier til *akp.no* i Kairo: «Vi boikottet parlamentsvalgene fordi vi mener at Palestina er okkupert. Seieren til Hamas har ført til at mange hindringer settes i veien for dem. Det er et internasjonalt press på Hamas for at de skal anerkjenne Israel. Vi vil stå sammen med brødrene i Hamas mot dette presset. Vi vil fortsette å slåss mot Israel.» Maher at-Taher fra det revolusjonære PFLPs politbyrå sa i en uttalelse etter regjeringserklæringen: «Vi vil stemme

for tillit til den nye regjeringen. Selv om vi er uenige i noen av punktene fra regjeringserklæringen, er det brede felt som sammenfaller med vårt syn og er i samsvar med vårt program. Særlig når det gjelder avvisning av Osloavtalen og Veikartet for fred, vårt klare standpunkt for motstand og for retten til å vende tilbake, og det at vi nekter å anerkjenne den sionistiske enheten.» PFLPs uttalelse kom etter at partiet først ovenfor Hamas hadde avvist et tilbud om å sitte i regjeringen. Denne avgjørelsen delte i følge informerte kilder politbyrået i organisasjonen i to.

Venstresida

Dermed er det en sannhet med modifikasjoner når mange i Vesten hevder at valget av Hamas vil bli en katastrofe for den palestinske venstresida. For det første er det klart at den islamske motstandsbevegelsens program på mange viktige punkter er sammenfallende med venstresidas. For det andre er det palestinske samfunnet sterkt islamisert, i likhet med befolkningen i mange av nabostatene. De ikke-religiøse er i stor grad de rikeste samt mindre sjikt av intellektuell opposisjon, altså veldig få. For det tredje kan det være verdt å stille spørsmål ved hvor bekymret Vesten er overfor palestinsk venstreside og ikke-religiøse. Hvor var for eksempel disse når PFLPs leder Ahmed Sadaat nylig ble kidnappet av israelske okkupasjonsstyrker?

Solidaritet

Venstresidas oppgave i Norge må være å mobilisere støtte til hele det palestinske folket. Den forrige regjeringen, ledet av Yasser Arafats Fatah, var en regjering som inngikk avtaler med Israel mot palestinerne vilje og i motstrid til deres interesser. Den nye regjeringen kan snu dette opp ned og bli det Osama Hamadan, representanten til Hamas i Libanon på Kairo-konferansen, kalte en «motstandens regjering». Så lenge okkupasjonen fortsetter, vil motstanden fortsette. Palestinabevegelsens parole «ingen fred uten frihet» er fortsatt aktuell.

Filippinane

Styresmaktene driv terror og drap

Filippinane er ofte gløymt i internasjonale medium, noko Ida Cathrine Ruud prøver å endra gjennom Filippinsk ressurscenter. Det informerer om forfølgning og drap av aktivistar, ein terror ho sjølv har opplevd gjennom å mista venner og kjærasten sin.

Ingrid Baltzersen

– Filippinane har faktisk vore litt i nyhenda den siste tida. Kva har skjedd?

– Styresmaktene erklærte unntakstilstand 24. februar, og me hadde kampanje mot dette. Unntakstilstand betyr at dei set rettssystemet til side, og arresterer folk utan grunnlag i lov og rett. Dei oppheva unntakstilstanden, men det gjer ikkje nokon stor forskjell, for det har vore uoffisiell unntakstilstand i fleire år.

Ida var på Filippinane første gong i 2001 gjennom Changemaker, ungdomsorganisasjonen til Kirkens nødhjelp. Då hadde president Gloria Macapagal-Arroyo nettopp blitt sett inn etter folkeleg motstand mot den førre presidenten, Joseph Estrada, men alle-reie etter eit halvt år kom krav om at ho også måtte gå på grunn av forfølgning og menneskerettsbrot.

Drap av aktivistar

– Kva metodar bruker styresmaktene?

– Den største trusselen mot aktivistane er drap.

Det er færre politiske fangar, men fleire drap no enn under diktatoren Ferdinand Marcos. Under Marcos var det kontinuerleg unntakstilstand, så han sette folk i fangsel utan rett og dom i staden. For grasrotaktivistar er det difor blitt ein stygt forverra situasjon sidan eg var der første gong. Utover 2002–03 blei det umogleg å ha demonstrasjonar og aksjonar på små stader. Kontor er stengte, og blad blir sirkulerte som om dei var illegale.

– Kva jobba du med på Filippinane?

– Eg jobba med organisasjonar som organiserer blant fiskarar og bønder. Dei opplyser om kva rettar folk har og kartlegg overgrep. Me måtte seie at me var frå ein kyrkjeorganisasjon for ikkje å bli stoppa av styresmaktene. Folk er redde, og kan vera skeptiske til organisasjonen i starten, sjølv om det blir overdøva av at dei blir sinte når dei får støtte i problema dei har. Dette er inspirerende, fiskarane veit kva dei ynskjer, men veit ikkje kva rettar dei har eller kva styresmaktene gjer utanom landbyen dei sjølv bur i. Når dei høyrer om det, får dei lyst til å organisera seg. Filippinane er viktig, fordi folk der har lang tradisjon for motstand, og fungerer inspirerende for andre land.

Systematisk terror

På Mindora, den øya eg har vore mest på, testa militæret ut ein strategi med å eliminera all motstand. Dei syntest det funka bra, så dei har gjennomført det over alt. Styresmaktene har ei godt utbygd etterretning, med støtte frå USA. Strategien minner om likviderin-

Ida Cathrine Ruud. Foto: Privat

gar i Vietnam og Latin-Amerika. Det er systematisk kven som blir drepne. Me prøver å forklara norske styresmakter dette. Det er merkeleg at verda lukkar augo.

Filippinsk ressurscenter: www.umauas.com

Raud Ungdom har hatt landsmøte Mot EU sitt tenestedirektiv

Foto: RU

akp.no fekk tak i Mimir Kristjansson, nyvald leiar i Raud Ungdom, på påskeferie på Island. Me gratulerer han med leiarvervet og lurar på kva Raud Ungdom skal jobba med dei neste to åra.

Ingrid Baltzersen

– *Kvifor er det behov for ein revolusjonær ungdomsorganisasjon?*

– Fordi me har eit behov for eit revolusjonært parti, fordi me skal laga revolusjon i Norge. Enklare enn det blir det vel ikkje.

– *Kva vil organisasjonen gjera for å bidra til at det blir danna eit nytt revolusjonært parti i Noreg?*

– Me har sterke meiningar om denne prosessen, og skal setta sterke krav. Me sit jo i samordningsforumet mellom RV, AKP og RU, og me har ikkje tenkt å sitta på sidelina og venta.

– *Har du noko ideal for korleis partiet skal vera?*

– Det viktigste for oss er at det vert eit ope og inkluderande parti, som tar opp i seg alle ulike revolusjonære sosialistiske retningar som finst, og samlar dei. Det er ikkje nok å berre samla AKP og RV, ein må også laga eit nytt parti for den nye generasjonen sosialistar.

– *Kva er nytt?*

– Viktigast er at me må jobba på spreng for å gjera det nye partiet til eit folkeleg parti, eit parti for folk flest, for å bruka Frp-retorikken. RV og AKP og RU er i dag organisasjonar for ein mindre del av befolkninga. Me treng eit radikalt og folkeleg alternativ.

– *Kva organisasjonsmodell er best for det nye partiet?*

– RU har vedteke at eit nytt parti ikkje bør kalla seg eit kommunistparti, og det er viktig. Eg har ikkje tru på aktivistplikt i vaksenpartiet, sjølv om eg er for å ha det i ungdomsorganisasjonen. Det er eit mål at det nye partiet skal vera meir parti enn det RV er. RV er brokete, og har lite aktive partilag. Det er eit mål å få til aktive lag. Me ynskjer oss eit Raud Vaksen: Raud Ungdom for vaksne med nokre små endringar.

– *Kva var det viktigste de vedtok på landsmøtet?*

– Me fekk vedteke ein strategi for eit nytt parti, ei ti punkt ønskeliste til det nye partiet med klare krav

til RV og AKP. Det var det viktigste me vedtok av politisk art.

– *Og viktigste eksterne saker?*

– Det er kampanjen mot tenestedirektivet til EU. Tenestedirektivet er viktig for ungdom flest fordi ungdom vert ramma av det. Lærlinglønna og løna for ufaglært ung arbeidskraft vil måtte gå kraftig ned, om ho skal konkurrera med polsk lønn. I staden for å «effektivisera» og «modernisera» så det går ut over vanleg ungdom, ønskjer vi i Raud Ungdom å «effektivisera» og «modernisera» politikarane. Difor foreslår vi å avsetta regjeringa og innsette ei ny frå Polen, som ikke berre vil kunne gjera jobben for 50 kroner timen, men også gjera han vesentleg betre enn den vi har no. Når politikarane har fått smaka sin eigen medisn, er det nok ikkje lenge til vi får norsk veto mot tenestedirektivet.

– *Kjem RU til å jobba mot norsk deltaking i krigen i Afghanistan og Irak?*

– Det har me vedteke noko på. Me hadde så mykje å gjera på landsmøtet, så ein del av uttalelsane blei

oversendt til landsstyret, men me skal openbart jobba med det. Me kjem også til å jobba med Nepal, etter som Operasjon Dagsverk har prosjekt der i haust.

– *Kva skal de gjera konkret i forhold til Nepal?*

– Det blei oversendt landsstyret, men eg reknar med at me skal jobba for å stø helseteam-prosjektet.

– *Har de planar for å utvikla organisasjonen til ein stad der jenter har makt og innflyting, og der erfaringane til jenter er viktige?*

– Det skal gå bra, for me har fått eit sterkt jentekollektiv inn i sentralstyret no, og dei har allereie starta å ha jentemøter. Eg har stor tru på at dei set dette i førarsetet. Me har også vedteke eit mål om at RV skal ha kvinnelege listetoppar, og at det er eit mål at neste leiar i RU skal vera ei jente. Det begynner me med allereie no.

– *Kva er det du gler deg mest til som ny RU-leiar?*

– Eg gler meg mest til å sørge for at den raudgrøne regjeringa ikkje skal få ein dag utan venstreopposisjon, og til å trampa ned plenen utanfor Stortinget med aksjonar heilt til det ikkje er meir plen att.

Sjekk Mimirs blogg: <http://sosialisme.no/mimir/>

Uttalelse fra RU-landsmøtet

Show me some lov!

Rød Ungdom mener at det er alt for dårlig med tilbud til barn og unge i Oslo. Fritidsklubber må bli lovpålagt! Det skal være minst en fritidsklubb med holdbart tilbud i hver bydel.

På alle utesteder og konserter er det 18 års aldersgrense, og for at ungdom skal ha et sted og møtes er fritidsklubbene helt nødvendige. På fritidsklubben skal du møte mange andre ungdommer og lære deg å tolerere ulike typer mennesker. Du skal få muligheten til å lære nye ting eller bare spille spill, snakke med en voksen og slappe av.

Allikevel er selvfølgelig ikke bare selve fritidsklubben nok. Et nedslitt rom i en kjeller, som ikke tilbyr annet enn et biljardbord hvor halvparten av kulene mangler, kan også kalles fritidsklubb. Det må settes krav! Ungdommene som bruker klubben må få styre tilbud og aktiviteter selv og være aktive i hvordan klubben drives.

Fritidsklubber må satses på!

Lovpålegg fritidsklubber!

Ikke brudd

På landsmøtet var det oppe et forslag om å bryte med AKP som moderorganisasjon. Rød Ungdom har to moderorganisasjoner, AKP og RV. Forslaget om å bryte umiddelbart, fikk 47 prosent av stemmene og falt. Forslaget om å bryte 1. januar, mangla en stemme på å få det nødvendige 2/3 flertall.

Dermed er Rød Ungdom fortsatt både AKPs og RVs ungdomsorganisasjon. AKP er glad for vedtaka, fordi AKP og RV er inne i en prosess hvor diskusjonen går om hvorvidt det er mulig å danne et felles, nytt revolusjonært parti, der medlemmene i RU er en viktig part.

AKPs sentralstyre ønsker Rød Ungdom lykke til med arbeidet, og ser fram til fortsatt samarbeid.

Jorun Gulbrandsen
leder av AKP

AKP.NO – AVISA TIL ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI

KALENDEREN

- 12.–14. mai: Rød Valgalliansens landsmøte, Oslo. www.rv.no
- 13. mai: Dagsseminar: EU og miljø. Grensen 9, Oslo. www.neitileu.no
- 15. mai: Saleh Bardawil fra Hamas kommer til Norge. Følg med på nettsidene til Palestinakomiteen. www.palestinakomiteen.no
- 5.–9. juli: Rød sommerleir, Solbakken folkehøgskole, Skarnes Arr: AKP og Oslo RV
- 25.–29. juli: Rød Ungdoms sommerleir, Utøya
- 31. juli–4. august: Natur og Ungdoms sommerleir, Malungen, Hedmark
- 23.–24. september: Kvinner på tvers

INTERNASJONALEN

eller en nederlander på hawaii

aleine midt på natta
nei ikke helt
jeg sitter foran skjermen
på et vevsted i nepal
diskuterer de framtida
og dér, dukker det opp
et pro-prachanda innlegg
fra hawaii
en nederlander på nordkysten
han legger igjen lenke til
radiostasjonen han og venna
hans driver der

så her sitter jeg i norge
og hører folkrock fra mali
via hawaii mens jeg fortsetter
og følge diskusjonen i nepal:
– loktantra! – ganatantra!

og snart er det 1ste mai

Ola Bog

Prachanda = leder i Nepals kommunistparti CPN(m),
og leder av NLA, frigjøringshæren
Loktantra = demokrati
Ganatantra = republikk

Rød sommerleir 5.–9. juli

Kanskje kommer sola?

Christin Aamodt fra Oslo RV og Tina Marine Wikstrøm fra AKP venter fortsatt i spenning på at årets sommer og sommerleir skal komme. Sola gir nå noe sterkere stråler, og vitner om at det er relativt kort tid igjen. Pulsene stiger, smilene blir bredere og verden blir grønnere og gladere etter hvert som sola blir varmere.

I år skal AKP og Oslo RV arrangere sommerleiren i fellesskap. Det vil bli politiske diskusjoner og mulighet for å lære mye nytt. Barn og ungdom grunnskolen kan bli med på en egen pionerleir på området, og de minste kan få

leke i barnehage. Dette vil bli en leir både for erfarne leirvankere og for nye politiske spirer.

I år er stedet Solbakken folkehøgskole på Skarnes. Se foto på www.revyskolen.no/vandrerhjem.html.

Sommerleirkomiteen vil komme tilbake med mer informasjon om priser, reisemåter og program, men meld deg likevel på med en gang. Vi vil bli mange, så her er det førstemann til mølla. Ta kontakt med Oslo RV (oslo@rv.no) eller AKP (akp@akp.no).

Vel møtt 5.–9. juli!

Helselag til Nepal

Det først helselaget er planlagt sendt til Nepal i juni. For å hjelpe helselaga med finansiering er medlemsorganisasjonen Helselag til Nepal stifta.

Omkostningene for det første laget vil være cirka 50 000 kroner. Støtt opp om arbeidet ved å sende penger til konto 6045 09 15745.

Det trengs penger raskt!

For medlemskap i Helselagskomiteen, send 150 kroner til 6045 05 45743.

Se informasjon på helselagtilnepal.wordpress.com

Foreløpig kontaktadresse:
Johan Petter Andresen,
Markveien 18, 0544 Oslo

Les mer:

Nepal i dag – folkekrig for demokrati og jordreform

I november 2005 besøkte Johan Petter Andresen Nepal. Som første nordmann var han invitert av CPN(m) til å besøke frigjøringsbevegelsens baseområde.

I etterkant har han skrevet bok. Den koster 75 kroner pluss porto (50 for skoleelever), og er rikt illustrert med bilder fra oppholdet.

For bestilling, ta en titt på www.akp.no/hefter/nepal, eller kontakt AKP, epost akp@akp.no eller telefon 22 98 90 60.

Revolusjonskonferansen 2006

Hvordan kan kjærligheten få bedre kår?

Helga 24.–26. mars gikk den årlige Revolusjonskonferansen av stabelen. Folk kom fra Harstad, Trondheim, Bergen, Fredrikstad, Tønsberg, Oslo, Lillehammer og andre steder. Temaer var oljeboring i Barentshavet, maoismen, marxistisk filosofi, frigjøringskampen i Nepal og et nytt, revolusjonært feministisk parti.

Linn Stalsberg og Sigrid Angen åpna ballet fredag kveld, der spørsmålet var «familien ...?».

– Det er samfunnet som gjør at det er nødvendig med to fulle jobber, sa Stalsberg. – Vi jobber fortsatt som om det var en husmor hjemme. Vi må kalle mannen hjem. Kortere arbeidstid

er viktig. En lettere hverdag er et klasespørsmål, – noen kan kjøpe seg den.

– Kvinner må slåss for å kunne forsørge seg sjøl og eventuelle barn, sa Sigrid Angen. – Når en er helt eller delvis forsørget av en mann, gjør det noe med maktforholda i familien.

I debatten ble det reist mange spørsmål: Barna – er de for mye prisgitt familien sin? Er det gitt at det er sammenfallende interesser mellom barn og foreldre? Hvem sine behov er det vi tenker mest på? Hadde det ikke vært fint om familien kunne utvides til venner? Det ble sagt: Familien lukker mennesker inne – og stenger andre ute. Legg ned hele familiesystemet og

skap større, frivillige fellesskap! Nei til heteropremisset! Ingen skal være forsørger av noe annet privatmenneske, – ellers kan det ikke være fritt. Hvordan kan et samfunn organiseres slik at det gir kjærligheten bedre kår? I dag er den for knytta sammen med økonomi og vanskelig praktisk og privatisert organisering av livet.

Er du interessert i å lese noe nytt om familien og alternative muligheter? Boka *Søstre! Kamerater!* av Kjersti Ericsson handler om dette. Finnes på nettet, se www.akp.no/hefter. Boka på papir: Skriv til akp@akp.no.